

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

85. rekomenduoja, įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ir Sąjungai pakeitus Europos Bendrijas, skubiai persvarstyti ir sustiprinti Sąjungos statusą tarptautinėse organizacijose;
86. ragina Tarybą ir Komisiją su Parlamentu susitarti dėl strategijos, skirtos užtikrinti priimtų teisės aktų suderinamumą su Pagrindinių teisių chartija ir įvairiomis Sutarčių nuostatomis dėl, pvz., diskriminacijos prevencijos, prieglobsčio prašančių asmenų apsaugos, skaidrumo didinimo, duomenų apsaugos, mažumų teisių ir nusikaltimų aukų bei įtariamųjų teisių;
87. ragina Tarybą ir Komisiją prisidėti gerinant europinių ir nacionalinių institucijų santykius, ypač teisėkūros ir teismų srityse;
88. ragina Tarybą ir Komisiją pasirūpinti, kad būtų parengta veiksminga bendra energetikos politika, kurios tikslas būtų efektyviai koordinuoti ir plėtoti ES valstybių narių energetikos rinkas, taip pat įtraukti išorės aspektus, atsižvelgiant į energijos šaltinius ir jos tiekimo trasas;
89. ragina Tarybą ir Parlamentą kartu svarstyti, kaip galima pasinaudoti SESV 127 straipsnio 6 dalies nuostata, kuria Tarybai leidžiama pavesti Europos centriniam bankui specialias užduotis, „susijusias su rizikos ribojimu pagrįsta kredito ir kitų finansų įstaigų, išskyrus draudimo įmones, priežiūra“;
90. įsipareigoja pertvarkyti savo vidinę struktūrą, kad Sutartyje numatytos naujos funkcijos būtų vykdomos kuo geriau ir racionaliau;

*

* *

91. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, taip pat valstybių narių parlamentams.

Lisabonos sutarties finansiniai aspektai

P6_TA(2009)0374

2009 m. gegužės 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Lisabonos sutarties finansinių aspektų (2008/2054(INI))

(2010/C 212 E/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2007 m. gruodžio 13 d. pasirašytą Lisabonos sutartį, iš dalies keičiančią Europos Sąjungos sutartį ir Europos bendrijos steigimo sutartį (toliau – Lisabonos sutartis),
- atsižvelgdamas į Suvestiniu Europos aktu, Mastrichto, Amsterdamo ir Nicos sutartimis iš dalies pakeistą Europos Sąjungos sutartį ir Europos bendrijos steigimo sutartį,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į savo 2003 m. kovo 11 d. rezoliuciją dėl biudžeto procedūros reformos galimybių atsižvelgiant į Sutarčių peržiūrėjimą ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. kovo 29 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos nuosavųjų išteklių ateities ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2005 m. birželio 8 d. rezoliuciją dėl išsiplėtusios Europos Sąjungos 2007–2013 m. politinių iššūkių ir biudžeto lėšų ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 11 ir 12 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl veiksmų pratęsti darbus, susijusius su Lisabonos sutartimi,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą ir į Užsienio reikalų bei Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetų nuomones (A6–0183/2009),
- A. kadangi Lisabonos sutartimi Sąjungos finansų srityje padaryta didelių pakeitimų, visų pirma susijusių su tarpinstituciniais ryšiais ir sprendimų priėmimo procedūromis,
- B. kadangi minėtoje Sutartyje nustatoma tiksli hierarchija tarp pagrindinių Sąjungos finansinio ir biudžetinio gyvenimo aktų ir atitinkamai išaiškinama sprendimų priėmimo sistema,
- C. kadangi daugiametė finansinė programa, kuri yra daugiametė išlaidų programa, atspindinti politinius Sąjungos prioritetus finansų srityje, ir kurioje numatomos didžiausios Sąjungos išlaidų sumos tam tikru laikotarpiu, Lisabonos sutartyje tampa teisiškai privalomu aktu, grindžiamu nauju specialiu teisiniu pagrindu, kuriuo remiantis bus priimamas daugiametę programą įtvirtinantis reglamentas,
- D. kadangi suderinamumo tarp, viena, finansinių programų ir, antra, Europos Parlamento ir Komisijos įgaliojimų trukmės trūkumas iki šiol lėmė tai, kad Parlamentas iš dalies neturi savo galių biudžeto srityje, nes tai dažnai susiję su finansine programa, kuri svarstoma ir priimama ankstesnės kadencijos metu,
- E. kadangi, jei nebus jokių pakeitimų tvarkaraštyje, kai kurių kadencijų Parlamentas niekada negalės priimti jį įpareigojančių sprendimų biudžeto klausimais, nes finansinė programa, priimta buvusios kadencijos Parlamento, apima visa jo kadencijos laikotarpį,
- F. kadangi dėl dabartinių nedidelių kiekvienos išlaidų kategorijos ribų ir menko turimų lanksčių mechanizmų finansavimo labai sunku Sąjungai tinkamai reaguoti į nenumatytus politinius įvykius ir dėl to metinė biudžeto sudarymo procedūra gali netekti savo esmės,
- G. kadangi įsigaliojus Lisabonos sutarčiai reikės, kad už Sąjungos finansinius ir biudžeto sprendimus atsakingos institucijos pasiektų susitarimą dėl optimalaus perėjimo prie naujų teisės aktų ir naujųjų sprendimų priėmimo procedūrų,
- H. kadangi koordinuojant valstybių narių biudžeto strategijas būtina atsižvelgti į Sąjungos biudžetą siekiant, kad tinkamai veiktų Ekonominė ir pinigų sąjunga,

⁽¹⁾ OL C 61 E, 2004 3 10, p. 143.

⁽²⁾ OL C 27 E, 2008 1 31, p. 214.

⁽³⁾ OL C 124 E, 2006 5 25, p. 373.

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

1. kadangi 2008 m. gruodžio 11 ir 12 d. Europos Vadovų Taryba dar kartą patvirtino, jog Lisabonos sutartis būtina tam, kad po plėtros Sąjungos veikla, be kita ko, tarptautinių reikalų srityje, būtų veiksmingesnė, demokratiškesnė ir efektyvesnė, ir kadangi, siekdama sudaryti palankesnes sąlygas Sutarčiai įsigaliooti iki 2009 m. pabaigos, ji, laikydamasi Sutartyse numatytų tikslų ir uždavinių, nustatė bendrus veiksmus ir teisineis garantijas dėl Airijos rinkėjų klausimų, kurie jiems kelia susirūpinimą,

Bendras kontekstas

1. džiaugiasi pažanga, pasiekta Lisabonos sutartimi Sąjungos finansų demokratinės kontrolės ir skaidrumo srityje; pabrėžia, kad būtina stiprinti ir pritaikyti tarpinstitucinio derinimo priemones ir vidaus bendradarbiavimo metodus siekiant, kad Parlamentas galėtų visiškai naudotis savo galiomis;

Nuosavi ištekliai

2. apgailestauja, kad dėl Sąjungos nuosavų išteklių valstybės narės nepasinaudojo proga ir neįdiegė tikrų Sąjungos nuosavų išteklių sistemos, kuri būtų teisingesnė, skaidresnė ir piliečiams aiškesnė ir kuriai būtų taikoma demokratiškesnė sprendimų priėmimo procedūra;
3. ypač apgailestauja, kad nebuvo pasiekta jokios pažangos siekiant įtraukti Parlamentą į Sąjungos nuosavų išteklių ribų ir pobūdžio nustatymą; primena, kad išlaikytas atskyrimas tarp sprendimo dėl pajamų ir sprendimo dėl išlaidų;
4. tačiau džiaugiasi pastangomis, įdėtomis siekiant užtikrinti galimybę priimti sprendimo dėl nuosavų išteklių įgyvendinimo priemones laikantis specialios teisėkūros procedūros, pagal kurią Taryba priima sprendimą kvalifikuota balsų dauguma tik Parlamentui pritarus;
5. prašo Tarybos kuo labiau panaudoti šį būdą, kad sprendimų priėmimo procedūra taptų lankstesnė;

Daugiametė finansinė programa

6. džiaugiasi, kad Lisabonos sutartyje oficialiai įtvirtinta daugiametė finansinė programa, kuri tampa teisiškai privalomu aktu; primena, kad daugiametėje finansinėje programoje planuojamos Sąjungos išlaidos ir nustatomos didžiausios jų sumos atitinkam laikotarpiui ir taip prisidedama prie biudžetinės drausmės stiprinimo;
7. palankiai vertina tai, kad reglamentą, nustatantį daugiametę finansinę programą, turės kartu pagal specialią procedūrą tvirtinti Parlamentas ir Taryba;
8. tačiau apgailestauja, kad Lisabonos sutartyje liko nuostata, jog daugiametę finansinę programą Taryba priima vienbalsiai, nes tokia priėmimo procedūra labai sudėtinga ir skatina derybas, grindžiamas „mažiausiu bendru vardikliu“; todėl skatina Europos Vadovų Tarybą naudotis, kai tik įmanoma, sąlyga, kuri jai leidžia vienbalsiai priimti sprendimą, kad būtų pereita prie kvalifikuotos balsų daugumos priimant daugiametę finansinę programą;
9. taip pat apgailestauja, kad pagal naująją procedūrą Parlamentas turi teisę tik pritarti, o ne tikrą bendro sprendimo galią; tačiau pabrėžia tai, kad Lisabonos sutartyje numatyta, kad nuo pat procedūros pradžios institucijos imasi visų reikalingų priemonių, kurios padėtų sėkmingai užbaigti šią procedūrą; todėl ragina Tarybą nuo pat procedūros pradžios būti pasirėngusią užmegzti struktūrinį politinį dialogą su Parlamentu, kad būtų visiškai atsižvelgta į jo prioritetus;

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

10. pažymi, kad Lisabonos sutartyje numatyta, kad daugiametėje finansinėje programoje nustatoma ne tik didžiausia metinė lėšų suma, skirta finansiniams išpareigojimams pagal išlaidų kategoriją vykdyti, ir didžiausia metinė išlaidų suma mokėjimų asignavimams vykdyti, bet ir visos kitos sklandžiai metinio biudžeto procedūros eigai reikalingos nuostatos ⁽¹⁾;

Daugiametės finansinės programos trukmė

11. džiaugiasi, kad Lisabonos sutartyje suteikiama galimybė priimti finansinę programą penkerių metų laikotarpiui, kuris, kiek įmanoma, sutaptų (jeigu bus atlikti reikalingi pritaikymai) su Parlamento ir Komisijos įgaliojimų trukme, kaip turėtų būti pagal demokratinę logiką; pabrėžia, jog gali prirėkti numatyti atskirą tvarką, kad būtų patenkinti tam tikrų sričių politikos poreikiai ilgalaikiais finansinių programų laikotarpiais;

12. taigi pritaria idėjai pereiti prie penkerių metų daugiametės finansinės programos, tačiau suvokia, kad gali būti sunku užtikrinti, jog visiškai sutaptų daugiametės finansinės programos laikotarpis ir Europos Parlamento bei Komisijos įgaliojimų trukmė, žinodamas, jog gali reikėti bent vienerių metų derybų, kad kiekvienos kadencijos Parlamentas ir kiekvienos kadencijos Komisija galėtų priimti esminius politinius finansinius sprendimus savo įgaliojimų laikotarpiu;

13. labai teigiamai vertina tai, kad daugiametei finansinei programai taikomas bendrasis strateginio tarpinstitucinio planavimo principas (ši sąvoka sustiprinta Lisabonos sutartyje), kaip buvo siūlyta Konstitucinių reikalų komiteto pranešime dėl institucinės pusiausvyros ⁽²⁾;

14. pritaria minėtame pranešime pateiktam pasiūlymui, pagal kurį naujoji Komisijos narių kolegija, teikdama savo kadencijos programą, turi pateikti finansinės programos gaires, kurios, jos manymu, būtinos norint pasiekti tos kadencijos politinius prioritetus, kurie, kai institucijos susitars dėl kadencijos programos, bus išplėtoti priimant pasiūlymus daugiametėje finansinėje programoje;

15. be to, mano, kad plenarinių posėdžių diskusijose ir Parlamento komitetuose vykstančiuose klausymuose kandidatas į Komisijos pirmininko pareigas jau turėtų galėti bendrais bruožais pateikti numatomus finansinius politinius tikslus, kurių ketina siekti naujoji Komisija savo kadencijos metu, padarinius;

16. pabrėžia, kad pereinant prie pirmiau minėtos penkerių metų finansinių programų sistemos galėtų prirėkti pratęsti dabartinės daugiametės finansinės programos galiojimą iki 2016 m. (įskaitytinai) ir ją pritaikyti, kad kita penkerių metų trukmės daugiametė finansinė programa įsigaliojotų ne vėliau kaip 2017 m. pradžioje ⁽³⁾; rekomenduoja bet kokių atveju derybas dėl būsimos daugiametės finansinės programos užbaigti iki 2016 m. pirmojo ketvirčio pabaigos, kad 2017 m. biudžeto sudarymo procedūra būtų vykdoma jau atsižvelgiant į programos, kuri galios 2017 m., kriterijus;

17. pabrėžia, kad derybos turėtų būti vykdyt taip, kad institucijos galėtų numatyti, jog naujoji daugiametė finansinė programa įsigalios jau 2016 m.;

18. mano, kad atliekant 2010 m. būsimą laikotarpio vidurio apžvalgą reikėtų atsižvelgti į dabartinės daugiametės finansinės programos pratęsimą ir pritaikymą;

⁽¹⁾ Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 312 straipsnio 3 dalis.

⁽²⁾ 2009 m. kovo 18 d. Dehaene pranešimas dėl Lisabonos sutarties poveikio Europos Sąjungos institucijų tarpusavio pusiausvyros vystymuisi (A6-0142/2009).

⁽³⁾ Remiantis 2009 m. vasario 26 d. Biudžeto reikalų komiteto pranešime dėl 2007–2013 m. finansinės programos laikotarpio vidurio apžvalgos (A6-0110/2009) pateikiamoje lentelėje aprašytu modeliu:

Metai	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Biudžeto reng.	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Kadencija				2004 / 2009			2009 / 2014			2014 / 2019		
Daugiametė finansinė programa			2007 / 2013 m. peržiūra					2013 / 2016 m.			2017 / 2021 m.	

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

Lankstumas

19. pabrėžia, kad dėl teisiškai privalomo daugiametės finansinės programos pobūdžio labiau negu kada nors reikėtų didesnio lankstumo norint, kad Sąjunga pakankamai lanksčiai ir veiksmingai galėtų reaguoti į nenumatytus sunkumus Sąjungoje ir už jos ribų;

20. atkreipia dėmesį į tai, kad Lisabonos sutartyje numatyta, jog pratęsimas paskutiniams metams nustatytos sumos ir kitos galiojančios daugiametės finansinės programos nuostatos, jeigu iki ankstesnės finansinės programos pabaigos nepriimama nauja daugiametė finansinė programa; mano, kad tai papildomas argumentas, dėl ko reikia didesnio lankstumo;

21. todėl pabrėžia, kad svarbu stiprinti lankstumo mechanizmus, viena, kiekvienoje išlaidų kategorijoje ir tarp skirtingų kategorijų ir, kita, per specialiąsias ribas viršijančias lankstumo lėšas;

22. primena, kad Biudžeto komitetas turės pateikti nuomonę šiais klausimais, kai bus priimamas jo pranešimas dėl 2007–2013 m. finansinės programos laikotarpio vidurio apžvalgos;

Perėjimas nuo Tarpinstitucinio susitarimo prie daugiametės finansinės programos

23. primena, kad būtina iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo institucijoms pasiekti susitarimą, kaip pereiti nuo dabartinio Tarpinstitucinio susitarimo prie daugiametės finansinės programos, įtvirtintos teisės akte, numatyta Lisabonos sutartyje; primena, kad reikalingas aštuonių savaikių laikotarpis nacionaliniams parlamentams apsvarstyti teisės aktų projektus;

24. tuo klausimu mano, kad reikės pasiekti susitarimą dėl dabartinio Tarpinstitucinio susitarimo nuostatų, kurios turi būti perkeltos į daugiametę finansinę programą, dėl nuostatų, kurios turėtų būti įtrauktos į būsimą Finansinių reglamentą, arba dėl nuostatų, kuriomis prireikus galima būtų pagrįsti Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinio bendradarbiavimo, papildyto naujomis nuostatomis, išsaugojimą; primena, kad šis Tarpinstitucinio susitarimo nuostatų skirstymas turės būti atliekamas laikantis pačioje Lisabonos sutartyje nustatytų kriterijų;

Kasmetinė biudžeto procedūra

25. labai palankiai vertina tai, kad panaikintas skirstymas į privalomąsias išlaidas (PI) ir neprivalomąsias išlaidas (NI), t. y. Parlamentas turi vienodas galias su Taryba priimti sprendimą dėl visų Sąjungos išlaidų;

26. pabrėžia, kad tai, kad nebeskiriamos PI ir NI, neprieštarauja Sąjungos pareigai laikytis savo finansinių įsipareigojimų, ir džiaugiasi, kad Lisabonos sutartyje pripažįstama, jog Parlamentas, Taryba ir Komisija „užtikrina, kad būtų prieinamos finansinės priemonės, kurių reikia, kad Sąjunga galėtų vykdyti savo teisinius įsipareigojimus trečiosioms šalims“⁽¹⁾;

27. pažymi, kad kasmetinės procedūros pakeitimai turėtų padėti supaprastinti šią procedūrą, nes nustatomas vienas svarstymas kiekvienoje institucijoje ir numatoma įdiegti keletą priemonių, skirtų supaprastinti susitarimą tarp dviejų biudžetą tvirtinančių institucijų; pabrėžia, kad šie pakeitimai turėtų padėti sumažinti biurokratiją;

Komisijos vaidmuo

28. pabrėžia, kad padidinamas vaidmuo, tenkantis Komisijai, kuri įgyja iniciatyvos teisę biudžeto srityje ir gali keisti biudžeto projektą, kol dar nėra sušauktas Taikinimo komitetas;

⁽¹⁾ Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 323 straipsnis.

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

29. džiaugiasi, kad Sutartyje taip pat pripažįstama, jog vykstant Taikinimo komiteto darbui Komisija privalo imtis bet kokios reikiamos iniciatyvos, siekdama suderinti Parlamento ir Tarybos pozicijas, ir taip visiškai atlikti tarpininkės tarp Parlamento ir Tarybos vaidmenį siekiant susitarimo;

Visiškai naujas požiūris

30. atkreipia dėmesį į tai, kad pagal naująją procedūrą kiekvienoje institucijoje vyksta tik vienas biudžeto projekto svarstymas; pabrėžia, kad naujoji procedūra ir vienintelis svarstymas *de facto* nebeleidžia institucijoms taisyti savo poziciją antrajame svarstyme, kaip būdavo anksčiau; todėl yra įsitikinęs, kad pagal šią procedūrą Parlamentas turės anksti nustatyti savo politinius prioritetus ir pagal juos pritaikyti savo veiklos požiūrį ir organizacinį pasirengimą, kurie leistų pasiekti visus nustatytus tikslus;

31. primena, kad per šį svarstymą turi būti įtvirtinti politiniai Parlamento prioritetai, tačiau šis svarstymas turi taip pat jam leisti pasiekti susitarimą su Taryba pasibaigus Taikinimo komiteto darbui (arba leisti Parlamentui dar kartą balsuoti dėl savo pakeitimų didele balsų dauguma, kai Parlamentas patvirtina, o Taryba atmeta projektą, dėl kurio buvo susitarta Taikinimo komitete);

32. todėl pabrėžia, kad svarbu išlaikyti pragmatišką tvarkaraštį, kuris būtų panašus į dabartinį, ir ragina laiku taikyti derinimo priemones; be to, primena, kad būtina pradėti taikyti neoficialius institucijų bendravimo metodus, norint palengvinti susitarimus iki procedūros pradžios ir visos procedūros metu;

33. įsitikinęs, kad Lisabonos sutartis sustiprins Parlamento galias, jeigu Parlamentas turės priemonių veiksmingai laikytis griežtesnio tvarkaraščio ir susitvarkyti su didesniu poreikiu iš anksto planuoti, kurie numatyti pagal naująją procedūrą;

34. mano, kad ateityje Parlamento rezoliucija prieš pirmąjį Taikinimo komiteto posėdį bus itin svarbi, nes ji suteiks Parlamentui galimybę oficialiai išdėstyti savo biudžetinius prioritetus ateinančiais finansiniais metais ir jis nebus apsunkintas taktinėmis išvalgomis, susijusiomis su Tarybos pozicija dėl biudžeto projekto; mano, kad prieš tarpinstitucines derybas minėtoji rezoliucija leis ir kitoms institucijoms aiškiai suvokti Parlamento prioritetus; priduria, kad tai taip pat bus tinkamas momentas Parlamentui pateikti pradines gaires dėl bandomųjų projektų ir parengiamųjų veiksmų;

35. primena, kad šie prioritetai bus taip pat labai naudingi Parlamentui, nes tai ne tik gairės pirmajam biudžeto projekto svarstymui, bet ir įgaliojimai deryboms Taikinimo komitete;

36. pabrėžia, kaip svarbu liepos mėnesį surengti trišalį dialogą, kad kiekviena institucija galėtų susipažinti su aiškiais kitų šalių prioritetais, o Parlamentas galėtų informuoti kitas institucijas apie savo liepos mėn. rezoliucijos dėl biudžeto projekto turinį;

37. pabrėžia, kaip politiškai naudinga, atsižvelgiant į kiekvienos institucijos galias, su atitinkamais nacionalinių parlamentų komitetais užmegzti išsamų dialogą dėl biudžeto projekto ir Parlamento prioritetų metinės biudžeto procedūros klausimu;

Taikinimo komitetas

38. pabrėžia, kad Taikinimo komitetas, kaip politinių nesutarimų tarp dviejų biudžetą tvirtinančių institucijų sprendimo instancija, ateityje atliks itin svarbų vaidmenį; primena, kad šiam komitetui bus pavesta per 21 dieną pasiekti susitarimą dėl bendro projekto, kuris išgalios, jeigu jo neatmes biudžetą tvirtinančios institucijos; mano, kad reikia, jog šis komitetas būtų aukščiausio politinio lygmens sudėties;

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

39. džiaugiasi, kad Lisabonos sutartyje Parlamentui suteikiamas lemiamas vaidmuo procedūros pabaigoje; iš tiesų pabrėžia, kad:

- Taikinimo komiteto tekstas (bendras projektas) nebus laikomas priimtu, jeigu Parlamentas (jį sudarančių narių balsų dauguma) jį atmes;
- jei Taryba atmes bendrą projektą, o Parlamentas jį patvirtins, jis įsigalios arba Parlamentas galės kvalifikuota balsų dauguma (jį sudarančių narių dauguma ir trys penktadaliai balsavusiųjų) patvirtinti per biudžeto projekto svarstymą priimtus pakeitimus;

40. pabrėžia, kad būtų gerai, jei Parlamento delegacijai Taikinimo komitete pirmininkautų Biudžeto komiteto pirmininkas ir į ją įeitų, jei reikia ir nepažeidžiant frakcijų narių skyrimo politinio pobūdžio, ne tik minėtojo komiteto nariai, bet ir specialiųjų komitetų nariai tais atvejais, kai deramasi dėl specialaus klausimo, priklausančio jų kompetencijai;

41. ragina Tarybą kuo greičiau pasiekti susitarimą su Parlamentu dėl to, kaip turėtų veikti Taikinimo komitetas;

42. savo ruožtu mano, kad Taikinimo komitetas aukščiausiu lygmeniu turėtų rinktis ne mažiau kaip du kartus, jei to reikia norint pasiekti susitarimą, o prieš posėdžius pagal įprastą tvarką turėtų vykti parengiamasis politinis trišalis dialogas; primena, kad būtina, jog Tarybos atstovai šiuose susitikimuose turėtų politinius įgaliojimus derėtis;

43. siūlo, kad šiems darbams padėtų pasirengti tarpinstitucinė parengiamoji grupė, į kurią įeitų Parlamento bendrasis pranešėjas kartu su frakcijų atstovais ir nuolatinis Sąjungai pirmininkaujančios šalies atstovas, su kuriuo galėtų dalyvauti ir dviejų kitų trejeto pirmininkaujančių šalių atstovai;

44. taip pat primena, kad institucijos privalo susitarti dėl šio komiteto sekretoriato, į kurį turbūt turėtų įeiti abiejų biudžetą tvirtinančių institucijų pareigūnai ir jam padėti Komisijos atstovai, sudėties;

Žemės ūkio klausimai

45. atkreipia dėmesį į tai, kad taisyklė, pagal kurią Komisija nebegali keisti savo projekto po Taikinimo komiteto sušaukimo, nebesuteikia galimybės pateikti rudenį įprasto biudžeto projekto taisomojo rašto, kad būtų atsižvelgta į atnaujintas žemės ūkio prognozes ir pasekmes biudžetui; mano, kad tokiu atveju tinkamiausia procedūra būtų, jei Komisija prireikus pateiktų specialų taisomojo biudžeto projektą (žemės ūkio), kai galutinai nustatomi visi žemės ūkio duomenys;

Ryšiai su teisėkūros galiomis

46. pabrėžia, kad dėl padidintų Parlamento biudžetinių galių visų Sąjungos išlaidų ir beveik visais teisėkūros klausimais taikomos bendro sprendimo procedūros sugretinimo reikia kuo labiau atsižvelgti į teisėkūros veiklos biudžeto aspektą; mano, kad tuo tikslu būtina sustiprinti Biudžeto komiteto ir sektoriinių komitetų bendradarbiavimą siekiant tinkamai atsižvelgti į Parlamento teisėkūros poveikį finansų srityje, ypač jos poveikį daugiametei finansinei programai ir metiniam biudžetui; todėl siūlo, kad Taikinimo komitetai tais klausimais, kurie turi finansinį poveikį, įtrauktų į savo sudėtį po vieną Biudžeto komiteto narį; šiuo tikslu primena Parlamento veiklos reformos darbo grupės darbus, ypač susijusius su konkrečiomis Parlamento komitetų bendradarbiavimo formomis, numatytomis trečioje tarpinėje ataskaitoje;

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

47. be to, primena, kad Lisabonos sutartyje numatyta, jog visos Sąjungos institucijos privalo užtikrinti, kad būtų laikomasi biudžetinės drausmės; primena, kad Parlamento darbo tvarkos taisyklėse jau numatyta speciali procedūra, kuria užtikrinama, kad būtų laikomasi šio principo; mano, kad reikės užtikrinti, jog ši procedūra būtų veiksmingesnė ir duotų geresnių rezultatų;

Finansinis reglamentas

48. džiaugiasi, kad Finansinis reglamentas bus toks reglamentas, kuris bus priimtas, laikantis įprastos Parlamento ir Tarybos teisėkūros procedūros (bendro sprendimo), pasikonsultavus su Audito Rūmais;

49. primena, kad Lisabonos sutartyje numatytos pagrindinės nuostatos, leidžiančios atskirti dabartinio Tarpinstitucinio susitarimo nuostatas, kurios turėtų būti įtrauktos į naują Tarpinstitucinį susitarimą, ir nuostatas, kurias būtų tikslingiau įtraukti į daugiametę finansinę programą;

50. tačiau pažymi, kad Finansiniame reglamente turėtų būti įtvirtintos visos nuostatos, kurių reikia norint apibrėžti procedūrą pagal Sutarties nuostatas⁽¹⁾; mano, kad tokia formuluotė apimtų Taikinimo komiteto darbą, įgyvendinimo mechanizmą ir, be abejo, atnaujintas Finansinio reglamento nuostatas, tiesiogiai paveiktas naujausių Sutarties pakeitimų (t. y. PI / NI klasifikavimo panaikinimas, naujoji bendro sprendimo procedūra dėl perkėlimų ir t. t.);

51. mano, kad itin svarbu, jog institucijos laiku pasiektų politinį susitarimą šiais klausimais norint kuo greičiau, kai įsigalios Lisabonos sutartis, pagal naująją procedūrą į Finansinį reglamentą įtraukti būtinus pakeitimus ir, jei būtina, numatyti laikinąsias nuostatas, kad biudžeto sudarymo procedūra ir toliau vyktų sklandžiai;

52. ragina Komisiją laiku pateikti pasiūlymą, kuris leistų Parlamentui ir Tarybai pasiekti susitarimą, kaip taikyti 49 dalyje minėtą atskyrimą dabartiniam Tarpinstituciniam susitarimui;

53. pritaria tam, kad Finansinio reglamento pritaikymas jokiais būdais nebūtų painiojamas su kas trejus metus vykdoma jo peržiūra, kuri numatyta 2010 m.;

Institucinių pakeitimų ir naujų Sąjungos galių poveikis biudžetui

54. pažymi, kad įsigaliojusi Lisabonos sutartis taip pat turės poveikį Sąjungos biudžetui, nes instituciniu lygmeniu įvedamos naujovės, t. y. Europos Vadovų Tarybai suteikiamas statusas institucijos, kuri turės nuolatinį pirmininką, bus sukurtas Vyriausiojo įgaliotinio etatas ir įsteigta Europos išorės veiksmų tarnyba, kurios paskirtis – padėti Vyriausiajam įgaliotiniui vykdyti savo veiklą;

55. dar kartą patvirtina savo ketinimą visiškai naudotis savo galiomis biudžeto srityje, susijusiomis su šiomis institucinėmis naujovėmis, ir pabrėžia, kaip svarbu laiku pasiekti politinį susitarimą su Taryba dėl Europos Vadovų Tarybos, ypač jos nuolatinio pirmininko, finansavimo ir dėl būsimos Europos išorės veiksmų tarnybos finansavimo; pabrėžia, kad šios tarnybos finansavimas turi būti visiškai prižiūrimas biudžetą tvirtinančių institucijų;

56. pažymi, kad BUSP ir bendrosios saugumo ir gynybos politikos srityse Lisabonos sutartyje numatyta pradėti taikyti naujas procedūras siekiant sudaryti galimybę greitai panaudoti Europos Sąjungos biudžeto lėšas ir sukurti pradinį valstybių narių įnašų fondą; tačiau pabrėžia, kad visi Europos Sąjungos išorės veiksmams paprastai turėtų būti finansuojami iš Bendrijos asignavimų ir tik išimties tvarka, susidarius kritinei padėčiai, – iš ES biudžetui nepriklausančių įnašų;

⁽¹⁾ Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 322 straipsnio 1 dalies a punktą reglamentas turėtų apimti „finansinio pobūdžio taisykles, pirmiausiai nurodančias biudžeto sudarymo ir vykdymo [...] tvarką“.

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

57. pažymi, kad Lisabonos sutartis taip pat turės poveikio, nors ir riboto, dėl naujų Sąjungai suteiktų specialių galių; pareiškia pasiruošęs išanalizuoti, atėjus momentui, konkrečias šių naujų galių vykdymo pasekmes; mano, kad visos šios galios, aišku, nebus įgyvendinamos iš karto po to, kai įsigalios Lisabonos sutartis, bet palaipsniui, kai bus parengti su jomis susiję pasiūlymai dėl teisės aktų; tačiau mano, kad jų finansavimas neturi būti vykdomas pakenkiant dabartinės Sąjungos veiklos finansavimui;

Derinimas su valstybių narių biudžetais

58. nori pakviesti valstybių narių parlamentus kasmet dalyvauti bendrose viešosiose diskusijose apie nacionalinės ir Bendrijos biudžeto politikos gaires prieš svarstant atitinkamus biudžetus, siekiant nuo pat pradžių nustatyti bendrą apmąstymų, kaip koordinuoti valstybių narių politiką, pagrindą atsižvelgiant į Bendrijos indėlį;

59. pažymi, kad būtų naudinga informuoti apie sprendimą dėl Sąjungos biudžeto išlaidų paskirstymo pagrindiniams Sąjungos tikslams įgyvendinti, jei kiekviena valstybė narė kasmet paskelbtų, kokiais nacionalinio ir galbūt regioninio biudžeto asignavimais prisidedama siekti minėtųjų tikslų;

*

* *

60. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių parlamentams.

Situacija Moldovos Respublikoje

P6_TA(2009)0384

2009 m. gegužės 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl situacijos Moldovos Respublikoje

(2010/C 212 E/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Moldovos Respublikos, visų pirma į 2005 m. vasario 24 d. rezoliuciją dėl Moldavijos parlamento rinkimų ⁽¹⁾ taip pat į rezoliucijas dėl Europos kaimynystės politikos (EKP) ir dėl Juodosios jūros šalių regioninio bendradarbiavimo,
- atsižvelgdamas į ES ir Moldovos Respublikos parlamentinio bendradarbiavimo komiteto 2008 m. spalio 22–23 d. posėdžio galutinį pareiškimą ir rekomendacijas,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2004 m. strateginį dokumentą, į kurį įtrauktas ir pranešimas apie šalį būtent Moldovos Respubliką,
- atsižvelgdamas į 1994 m. lapkričio 28 d. pasirašytą ir 1998 m. liepos 1 d. įsigaliojusį Moldovos Respublikos ir ES partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 3 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Rytų partnerystės (COM(2008)0823),

⁽¹⁾ OL C 304 E, 2005 12 1, p. 398.